

Znovu oživené Dny pravěkých technologií v Praze – Troji

Po delší přestávce došlo k oživení akce, která se před pár lety těšila až nečekanému zájmu veřejnosti. Již první Dny pravěkých technologií v Praze – Troji, v atraktivním prostředí archeologické lokality Troja – Podhoří (poloha Na Farkách) na romantické ostrožně vypínající se vysoko nad hladinou Vltavy, přilákaly mnohé návštěvníky z řad laické veřejnosti se zájmem o naši nejstarší historii. Tehdy byla iniciátorem akcí skupina pražských archeologů, pozvaných dr. Ivanou Pleinerovou z Archeologické ústavu AV ČR v Praze do občanského sdružení RAO (Rekonstrukce archeologických objektů). Vyvrcholením aktivity tohoto sdružení mělo být vybudování archeologického muzea pod širým nebem, tedy instituce, jíž podobné jsou dnes ojediněle aktivní v některých evropských zemích (Francie, Holandsko, Dánsko, Německo, Rakousko). Pražská varianta byla pracovně pojmenována jako Archeopark, její umístění v prostoru s archeologicky doloženým osídlením ve starší době železné se zdálo mimořádně vhodným, využívajícím nejen mimořádnou polohu s netradiční vyhlídkou na Prahu i Vltavské údolí, ale i určité *genius loci*, tedy prostředí, přenášející na návštěvníky atmosféru dávno minulých a tedy poněkud záhadných období. Později došlo k založení další společnosti s názvem *Experientia*, který svým obsahem naprosto vyhovoval záměru nabídnou zájemcům o archeologii osobní praktickou zkušenost s některými vybranými aktivitami. Zhruba do roku 2004 se pak alespoň jednou do roka podařilo akci v Archeoparku realizovat.

Prezentace archeologie nejširší veřejnosti formou živých ukázek některých pravěkých technologií, spojených s odborným výkladem se již od počátku těchto snah ukazovala jako velmi šťastné řešení snahy přiblížit výsledky oboru archeologie laickému zájemci, a to bez ohledu na věkovou skupinu. Pro děti spíše formou hry, pro dospělé pak formou praktických ukázek a vysvětlujícího komentáře. Počáteční obavy organizátorů akcí i všech dalších spolupracovníků o

míru zájmu byly velmi rychle potlačeny náporom návštěvníků. Byly to především výpravy školních tříd v doprovodu učitelů (nejen dějepisu), kteří dobře pochopili smysl nabídky – tedy doplnění výuky, která v mnoha ohledech není pro žáky příliš zábavná, o praktické seznámení s některými zajímavými detaily archeologie.

Na několika stanovištích v areálu Archeoparku (toto označení se velmi vžilo a sami organizátoři jej běžně používali) se mohli návštěvníci seznámit s primitivními, avšak přesto velmi důmyslnými základy textilní výroby, se způsoby mletí obilí, založenými na jednoduchém principu roztírání zrna na kamenné podložce s následným zpracováním umleté mouky v těsto a přípravu jednoduchých placek, pečených v replice chlebové pece. Dále bylo možno v areálu nahlédnout do tajů zpracování kamene, například do výroby štípaných kamenných nástrojů. Pevné místo v programu měla také experimentální tavba bronzu v jednoduché otevřené výhni – velmi efektní a pěkný výsledek přinášející replikace kovoliteckých dovedností člověka doby bronzové.

Vítaným doplněním programu byla při jedné z akcí návštěva skupiny archeologů a příznivců tohoto oboru z Německa (Hamburg/Lüneburg), která přispěla ukázkami z oblasti kovolitectví a aplikace použití luků několika typů. Velmi atraktivní byla rovněž nabídka skupiny experimentátorů z Holandska, kteří se věnují rekonstrukci tavby železné rudy v milířové peci. Tato prezentace se uskutečnila jako součást akce Praha – evropské město kultury roku 2000.

Atraktivní a návštěvníky velmi dobře přijatá byla tehdy i rekonstrukce výroby člunu, dlabaného z jednoho kusu kmene, tzv. monoxylu. V jarním týdnu akci byla zahájena práce na základní úpravě kmene a postupné vypalování vnitřního prostoru člunu. K dokončení došlo v průběhu akce podzimní, kdy se organizátoři oproti původnímu záměru přece jen rozhodli spustit repliku člunu na vltavskou hladinu. Došlo k tomu v rameni řeky pod Zoologickou zahradou. Kmen, který byl pro akci zajištěn, nebyl ovšem zcela ideálních parametrů a tak se podle očekávání uskutečnilo pouze jeho spuštění na vodu. Krátce po

„nalodění“ dobrovolné posádky se totiž nestabilní člun převrátil a posádka si dopřála neplánovanou koupel ve vltavské vodě.

V uplynulých dnech se tedy organizátoři a jejich noví spolupracovníci z řad studentů pravěké a raně středověké archeologie na pražské filozofické fakultě podíleli na vzkříšení tohoto setkání archeologie s jejími příznivci a obdivovateli z řad laické veřejnosti. Nejen jim byla nabídnuta možnost nahlédnout alespoň trochu pootevřenými dveřmi do života pravěkých lidí.

(MP)

